

- 1) przenoszenia kredytów na kapitalne remonty;
- 2) przenoszenia kredytów przeznaczonych na zakupy inwestycyjne jednostek i zakładów budżetowych — na wydatki bieżące przeznaczone na zakupy inwentarza.

3. Objęte budżetami terenowymi kredyty budżetowe na kapitalne remonty nie mogą być przenoszone na wydatki bieżące, z wyjątkiem wydatków na remonty bieżące.

§ 54. Banki, Powszechna Kasa Oszczędności, instytucje ubezpieczeniowe i Polski Monopol Loteryjny realizują i finansują własne inwestycje oraz kapitalne remonty według zasad ustalonych dla przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym, z tym że na fundusz inwestycyjno-remontowy i zakładowy fundusz mieszkaniowy przelewają środki przewidziane w ich planach finansowych.

§ 55. Upoważnia się Ministra Finansów do dokonywania w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zmian niektórych zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów wynikających z niniejszej uchwały, w szczególności gdy będzie to uzasadnione warunkami pracy niektórych grup przedsiębiorstw.

§ 56. 1. Przepisy niniejszej uchwały dotyczące ministrów stosuje się również do kierowników urzędów centralnych, a przepisy dotyczące zjednoczeń — również do zarządów i innych jednostek nadzorujących przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym.

2. Przepisy dotyczące prezydentów wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

V. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 57. 1. Traci moc uchwała nr 53 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji szybko rentujących się, związanych z postępem technicznym lub rozwojem produkcji eksportowej albo zastępującej import, oraz innych drobnych inwestycji nie objętych narodowym planem gospodarczym, a także niektórych kapitalnych remontów (Monitor Polski Nr 19, poz. 79).

2. Inwestycje rozpoczęte przed 1 stycznia 1964 r. na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1 mogą być kontynuowane aż do ich zakończenia ze środków przewidzianych w planach rzeczowo-finansowych tych inwestycji.

3. Nakłady na zakup maszyn i urządzeń wraz z ich montażem i środków transportowych, realizowane na podstawie

zamówień dokonanych na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1 przed 1 listopada 1963 r., mogą być sfinansowane w trybie przewidzianym w § 23 ust. 2—5 niniejszej uchwały.

§ 58. Pozostają w mocy uprawnienia:

- 1) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” — do finansowania remontów kapitalnych ze środków obrotowych;
- 2) państwowych gospodarstw rolnych — do przeznaczania pełnej amortyzacji na kapitalne remonty i tworzenia odrębnych funduszy inwestycyjnych;
- 3) przedsiębiorstw podległych zjednoczeniom przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa — do finansowania z funduszy inwestycyjno-remontowych również remontów bieżących;
- 4) przyznane przedsiębiorstwom uchwałą nr 245 Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1962 r. w sprawie planowania produkcji i środków z tym związanych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych, zakładach i wydziałach specjalizujących się w eksporcie.

§ 59. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów opracują przepisy dotyczące zasad wykonywania planu inwestycyjnego przy założeniu niezmienności w toku realizacji zadań i wskaźników planu zawartych w spisach inwestycyjnych, w planach oddawania inwestycji do użytku oraz w planach przyrostu zdolności produkcyjnych i usługowych. Przepisy te powinny również określić warunki, na jakich jednostki realizujące inwestycje mogłyby przyspieszać realizację zależnie od możliwości wykonawczych.

§ 60. W odniesieniu do inwestycji rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1963 r. uzupełnienie dokumentacji projektowo-kosztorysowej aktualnymi harmonogramami budowy, zgodnie z uchwałą o narodowym planie gospodarczym na rok 1964, powinno nastąpić w terminach wyznaczonych przez jednostki nadzorujące inwestorów.

§ 61. Przepisy § 47 nie mają zastosowania do przeniesionych zgodnie z uchwałą o narodowym planie gospodarczym na rok 1964 z planów resortowych do planu Ministerstwa Gospodarki Komunalnej udziałów w kosztach budowy urządzeń komunalnych.

§ 62. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 94 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1964 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad finansowania inwestycji organizacji spółdzielczych.

Na podstawie art. 58 § 2 oraz 178 § 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 162 Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji organizacji spółdzielczych (Monitor Polski Nr 45, poz. 224) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Poza nakładami określonymi dyrektywnie w narodowym planie gospodarczym organizacje spółdzielcze mogą podejmować inwestycje:

- 1) szybko rentujące się, których potrzeba wynika w toku realizacji planu rocznego, związane przede wszystkim z realizacją postępu technicznego i ekonomicznego oraz rozwojem produkcji eksportowej lub zastępującej import, jak też inwestycje zmierzające do zwiększenia poszukiwanej produkcji rynkowej i usług dla

ludności, których efekt gospodarczy, obliczony zgodnie z instrukcją Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w sprawie efektywności mniejszych inwestycji oraz przedsięwzięć techniczno-organizacyjnych, zapewnia zwrot nakładów w okresie do lat 3 od daty oddania inwestycji do użytku,

- 2) polegające na odpłatnym nabyciu środków trwałych od poprzednich ich użytkowników oraz nabyciu maszyn i urządzeń zakupionych ze środków inwestycyjnych przez innych inwestorów, lecz przez nich nie zagospodarowanych; dotyczy to również kosztów montażu nabytych w ten sposób maszyn i urządzeń,
- 3) polegające na budowie i wyposażeniu punktów skupu mleka w jednostkach zrzeszonych w Związku Spółdzielni Mleczarskich, wykonywane systemem gospodarczym przy udziale opłat ludności wiejskiej, jak również wyposażeniu punktów inseminacyjnych przy zlewniach mleka oraz zakupie sprzętu i urządzeń potrzebnych do prac poradnictwa budowlano-żywnościowego ze środków własnych,
- 4) związane z rehabilitacją zawodową i leczniczą inwalidów, prowadzone przez Związek Spółdzielni Inwalidów i jednostki w nim zrzeszone w ramach środków pochodzących z dotacji budżetu Państwa, określonej w § 5 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1959 r. w sprawie rozwoju spółdzielczości inwalidzkiej.”;

b) dodaje się ust. 3, 4, 5 i 6 w brzmieniu:

- „3. Inwestycje wymienione w ust. 2 pkt 1 mogą być realizowane jedynie w razie uzyskania na ten cel kredytu bankowego. Bank może wyrazić zgodę na zużycie zamiast kredytu bankowego środków na inwestycje posiadanych przez spółdzielnie.
4. Na inwestycje wymienione w ust. 2 pkt 1 bank może udzielać kredytów w granicach określonych przez Ministra Finansów, pod warunkiem że:
 - 1) wartość kosztorysowa inwestycji nie przekroczy 1 mln zł,
 - 2) realizacja inwestycji polega głównie na nabyciu maszyn i urządzeń oraz ich montażu,

a wartość robót budowlanych nie przekracza 15% kosztu inwestycji,

3) cykl realizacji nie przekracza 12 miesięcy.

Splata kredytu bankowego powinna nastąpić najpóźniej w okresie 3 lat. Prezes Narodowego Banku Polskiego (dyrektorzy naczelni Banku Inwestycyjnego i Banku Rolnego) lub działający z jego upoważnienia dyrektor oddziału wojewódzkiego może wyrazić zgodę na sfinansowanie inwestycji o koszcie przekraczającym 1 mln zł oraz na wyższy udział w koszcie inwestycji robót budowlanych, nie przekraczający jednak 30% kosztu inwestycji. Inwestycje związane z produkcją eksportową lub zastępującą import banki mogą przejść do finansowania, jeśli okres zwrotu nakładów przekracza 3 lata, lecz nie przekracza 5 lat, pod warunkiem, że celowość inwestycji oraz jej efektywność dewizowa zostały potwierdzone przez właściwą centralę handlu zagranicznego.

5. Inwestycje rozpoczęte przed 1 stycznia 1964 r. na podstawie uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji szybko rentujących się, związanych z postępem technicznym lub rozwojem produkcji eksportowej albo zastępującej import, oraz innych drobnych inwestycji nie objętych narodowym planem gospodarczym, a także niektórych kapitalnych remontów (Monitor Polski Nr 19, poz. 79), mogą być kontynuowane aż do ich zakończenia ze środków przewidzianych przy przyjmowaniu tych inwestycji do finansowania.
6. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może w toku realizacji rocznych planów, zależnie od możliwości wykonawczych i postępu realizacji planu inwestycyjnego, rozszerzyć rodzaje inwestycji podejmowanych na podstawie ust. 2.”;

c) dotychczasowe ust. 3, 4, 5 i 6 otrzymują kolejną numerację 7, 8, 9 i 10;

2) w § 14 skreśla się wyrazy „i spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

102

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1964 r.

w sprawie zwolnienia Kancelarii Rady Państwa i Najwyższej Izby Kontroli od niektórych obowiązków, wynikających z przepisów o obrocie gotówkowym i rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215), art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1953 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) i § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do dyspozycji pieniężnych Kancelarii Rady Państwa i Najwyższej Izby Kontroli nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie rodzajów dokumentów, na których podstawie banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołecznionych sklepów komisowych (Dz. U. Nr 32, poz. 188).